

at gaa til en større Beskyttelse af denne Industri, end der haves for Øjeblikket, men i øvrigt har han ogsaa udtalt Sympati for den Tanke at bygge Lokomotiver herhjemme ved privat Initiativ. Mit personlige Standpunkt til denne Tanke er, at jeg intet hellere saa, end at man ved privat Initiativ kunde komme til at optage en saadan Industri her i Landet. Man kan ikke optage denne Industri som Statsdrift, da det sikkert vil blive for dyrt, men kunde det lykkes at løse Spørgsmaalet ved privat Initiativ, var meget vundet derved, det var jo rart at beholde for os selv alle de mange dejlige Penge, som nu gaa ud af Landet til Anskaffelse af Lokomotiver. Jeg har ogsaa haft min Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold og har allerede i Efteraaret ført Forhandlinger med et Firma om at bygge Lokomotiver. Af disse Forhandlinger, der vare mundtlige, fremgik det, at den paa-gældende Fabrikant var meget interesseret i at komme til at optage denne Virksomhed, og jeg bad ham da, om han, hvis han efter at have overvejet Sagen endnu fastholdt sin Interesse derfor, vilde indsende til mig et foreløbigt Forslag som Grundlag for Videreforhandling. Et saadant Forslag er nu fremkommet fra denne Fabrikant for nogle faa Dage siden, jeg har endnu ikke haft Tid til at gennemarbejde det eller faa det nærmere undersøgt, men dette vil ske i den nærmeste Fremtid, og jeg formoder, at jeg vil kunne faa Forslaget tilstrækkelig belyst saa betids, at jeg angaaende denne Sag kan henvende mig til Finansudvalget mellem anden og tredie Behandling af Finanslovforslaget. Ærede Medlemmer kunne altsaa se, at denne Sag er ikke i Dødvande, men den er spillevende, og der er nogen Mulighed for, at det vil kunne lykkes at løse dette Spørgsmaal paa den Maade, som vi ønske det.

Dernæst er der optaget til Samraad Spørgsmaalet om Anskaffelse af Sovevogne for 3die Klasse. Dette Spørgsmaal var ogsaa fremme under Finanslovens første Behandling, og jeg havde da Lejlighed til at oplyse, at Statsbanerne ikke se sig i Stand til for Tiden at gennemføre denne Reform. Som omtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds ere Overfartsforholdene over Storstrømmen og Lille Bælt i særlig Grad generende for Gennemførelsen af flere Sovevogne, end der nu føres over med Dampfærgerne. Paa Lille Bælt er der ikke Tvivl om, at det ikke kan lade sig gøre, og for Store Bælts Vedkommende forholder det sig paa samme Maade, og navnlig paa de Tider, der er

en meget stærk Tilstrømning af rejsende, vil det være ganske umuligt. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds fremholdt dog, at selv om man ikke kunde føre 3die Klasses Sovevogne over Storstrømmen og heller ikke over Lille Bælt, var der en Mulighed for at føre dem over Store Bælt og ligeledes fra Orehoved til Berlin og fra Berlin tilbage til Orehoved og endelig gennem Jylland ned igennem Sønderjylland. Maaske kunde det lade sig gøre at føre 3die Klasses Sovevogne over med de Færger, der gaa over Østersøen, jeg skal ikke kunne sige, om det kan lade sig gøre, men det forekommer mig, at hvis denne Reform ikke blev til mere end det, som det ærede Medlem antydede, vilde det snarere vække en berettiget nedsettende Kritik end Tilfredsstillelse, hvis man gennemførte det. Jeg tror, at dette Spørgsmaal maa hvile, indtil vi faa Overfartsforholdene forbedrede, og det maa vi komme til i en nær Fremtid. Vi maa have Overfartsforholdene over Storstrømmen forbedrede paa en eller anden Maade, enten ved Anlæg af flere Færgehavne eller ved Anlæg af en Bro eller et Tunnelanlæg, eller hvordan man nu vil komme til at ordne dette Spørgsmaal. Det bliver nødvendigt i den nærmeste Fremtid at tage denne Sag op. Ligeledes vil det ved Lille Bælt blive nødvendigt at foretage noget, idet Ydeevnen af de Færger, vi nu have der, er saa anspændt, at der ikke kan ydes mere. Det forekommer mig, at inden disse Forhold ere ordnede paa tilfredsstillende Maade, lader det sig ikke gøre at gennemføre en saadan Reform som omtalt, uden at den vil vække mere Misnøje, end hvis man slet ikke prøver derpaa.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) udtalte, at det var en ren Tortur at sidde paa en 3die Klasses Bænk en hel Nat igennem, og det ærede Medlem kan for saa vidt have Ret, som det ikke er noget behageligt. Jeg vil dog i denne Forbindelse minde om det besynderlige Forhold, at Statsbanerne have anstrengt sig for at gøre Rejserne noget mere behagelige for 3die Klasses Passagerer, idet man har givet Lejlighed til, at der kunde lejes Puder og Hynder for en meget ringe Betaling, men mærkværdigt nok er dette Tilbud fra Statsbanernes Side ikke blevet udnyttet i synderlig stor Grad.

Det næste Anliggende, der har været til Samraad, er ogsaa et Spørgsmaal, som er fremdraget af den ærede Ordfører for Flertallet, nemlig Spørgsmaalet om An-